

Daniël BEUKERS

Daniël Beukers (16) maakte in 2018 de overstap van IJsselmeervogels naar AZ Onder 15. De Spakenburgse verdediger droomt hardop van een carrière bij AZ, Atletico Madrid én IJsselmeervogels 1. Die droom startte op De Westmaat en is dit seizoen bij de halte 'AZ Onder 17' aanbeland. Een nadere kennismaking met de jeugdinternational.

Beukers weet nog goed hoe zijn overstap van IJsselmeervogels naar AZ ging. "Ik speelde dat jaar in het regioteam van de KNVB, waarin de beste amateurspelers van de regio spelen. Dat regioteam speelt oefenwedstrijden tegen BVO's en ondertussen staan er ook scouts van profclubs mee te kijken. Naar aanleiding van de wedstrijden daar ben ik als eerste benaderd door Vitesse, later door FC Utrecht en uiteindelijk door AZ."

GEVOEL

Bij de verschillende keuzes die Beukers kreeg voorgeschoteld, speelde gevoel een belangrijke rol. "Bij Vitesse had ik eigenlijk geen goede klik. Nadat ik werd uitgenodigd om mee te komen trainen werd er op de training eigenlijk amper iets tegen me gezegd. Het gevoel was ook gewoon niet echt lekker. Vervolgens kwam ook FC Utrecht en ook daar heb ik doordeweeks meegedraaid. Bij FC

Utrecht had ik een betere klik dan bij Vitesse, maar daar kwamen ze niet echt door met de communicatie."

Uiteindelijk zou de keuze op AZ vallen, die op het juiste moment kwamen en doortastend optraden: "Bij de KNVB werd vervolgens uit de regioteams een landelijke selectie gemaakt, waarmee we deelnamen aan een internationaal toernooi in Zoetermeer. We speelden onder meer tegen Legia Warschau, Sporting Lissabon, PSV én AZ. Na de wedstrijd

tegen AZ werd ik direct benaderd om mee te komen trainen. De maandag erna heb ik meegetraind en lieten ze gelijk weten dat ze me graag wilden hebben. Het hielp wel dat we ons als gezin al hadden ingesteld op een overstap naar een profclub. We waren er immers toen al een halfjaar mee bezig, dus ook wij konden vervolgens snel beslissen”, schetst Beukers, die toen op 14-jarige leeftijd de overstap maakte.

MODERNE JEUGDOPLEIDING

Bij AZ komt Beukers in een van de modernste jeugdopleidingen van Nederland terecht. En dat merkte hij direct. “Er zit echt een groot verschil in. Je merkt weliswaar dat AZ niet zoveel geld te besteden heeft als Ajax, maar daardoor is men wel inventiever. Zo heb ik een tijdje op linksback gestaan, terwijl ik eigenlijk rechtsbenig ben. Aanvankelijk snapte ik er niet zo veel van, maar het bleek om mij technisch uit te dagen om meer met mijn linkerbeen op te lossen. Ook zette de trainer mij op het middenveld om zo sterker te worden in de kleine ruimte. Je merkt dat achter alles een idee zit.”

Het leven van de Spakenburger speelt zich ondertussen vooral af in Zaanstad. “Elke ochtend word ik rond 6:00 uur uit Spakenburg opgehaald en word ik op school afgezet. Ik zit momenteel in 6 VWO, dus ga dit jaar ook voor mijn examen. 's Avonds na de training, rond half 6, ga ik naar huis en dan ben ik meestal rond 7 uur / half 8 thuis. Thuis ben ik dan weer blij om mijn ouders en mijn broertje en zusje te zien”, schetst Beukers zijn werkdagelijks leven met school en trainen.

Naast school en de trainingen onderscheidt AZ zich, ten opzichte van de traditionele top-3, op een

ander aspect. Beukers wordt namelijk ondersteund door een zogenoemde topsportbegeleider. “We krijgen training over onze levensstijl. We krijgen dan adviezen over hoe we om moeten gaan met onze voeding, over slaap en in slaap komen en bijvoorbeeld ook over mentale veerkracht. Je krijgt dan bijvoorbeeld workshops over hoe je moet omgaan met tegenslagen. Iets waar je in je loopbaan onherroepelijk een keer mee te maken krijgt.”

NEDERLANDS ELF TAL

Van die tegenslagen is vooralsnog maar amper sprake bij de Spakenburger. De verdediger kwam na driekwart jaar bij AZ namelijk al in beeld bij het Nederlands elftal en het kwam zelfs tot een selectie en een debuut. Het was een bijzonder moment voor de Spakenburger én zijn gezin. “Na driekwart jaar gespeeld te hebben kwam ik in beeld bij het Nederlands elftal Onder 15. Je moet je voorstellen dat twee weken van te voren de voorselectie bekend wordt gemaakt en een week van te voren de definitieve selectie. Toen we te horen kregen dat ik bij de voorselectie zat, hebben we al even

staan juichen met elkaar. We hadden als gezin namelijk wel het gevoel dat het zou kunnen gebeuren, maar als die bevestiging komt dan is dat al heel bijzonder. Vervolgens ging ik uitrekenen of het zou kunnen komen tot een definitieve selectie. Ik hield in de gaten wie er afvielen vanwege blessures en keek ook welke spelers ik in mijn beleving wel kon hebben. Die dinsdag erop, precies een week later dus, zouden we het definitief te horen krijgen.”

Die week daarop bleef een bericht vanuit de KNVB echter uit. “Die dinsdag was ik aan het werk bij mijn vader (Wilfred Beukers, red.), bij Heinen en Hopman. Het was namelijk meivakantie. De hele dag hield ik de mailbox in de gaten, maar we kregen niets te horen. De volgende dag werd ik door mijn moeder (Pauline Beukers, red.) wakker gemaakt met het goede nieuws: ‘Je zit erbij!’ Hoe lekker wakker worden is dat?”, lacht Beukers. “Dat moment was heel bijzonder. Ze had het nieuws gelezen op onSORanje.nl, waar het nieuws vrijwel direct na het versturen van de e-mails op gezet wordt. Ik

merkte dat ze super trots waren en vanaf dat moment heb ik nóg voorbeeldiger geleefd, qua topsport, om daar perfect te staan. Die eerste uitverkiezing had ik kippenvel en bij het horen van het volkslied had ik bijna de tranen in mijn ogen. Al was het wel heel bijzonder dat ik de hele wedstrijddag zenuwachtig was, maar vanaf de warming-up dat hele gevoel van me afzakte.”

Sindsdien kon Beukers’ elke keer rekenen op een uitverkiezing bij de nationale ploeg van bondscoach Martijn Reuser. “We hadden echt een goede klik met elkaar.” Dat leidde ertoe dat Beukers in februari van dit jaar mee mocht doen met een toernooi in Portugal. “Daar werk je eigenlijk het hele jaar naar toe en is eigenlijk mijn mooiste ervaring tot nu toe. Je zit dan twaalf dagen in een hotel, met 25 graden en zon. Terwijl in Nederland de storm ‘Dennis’

huishield, zaten wij in de Portugese zon. Het was tijdens die dagen vooral chillen in het hotel, omdat we verder maar één keer per dag trainten. Uiteindelijk hebben we het toernooi gewonnen en speelde ik de volledige wedstrijd tegen Portugal.” Helaas gooide Corona daarna roet in het eten voor Beukers. “We zouden in juni nog een trip naar Tokyo hebben, maar door Corona ging die reis naar Japan niet door.”

HOE HET BEGON

Terug naar het begin van de loopbaan van Beukers. Het zag er in eerste instantie namelijk helemaal niet naar uit dat hij de overstap naar het profvoetbal zou gaan maken. “Ik speelde altijd in een heel hecht team. Allemaal vrienden van elkaar, maar stuk voor stuk ook goede voetballers. Die jongens spreek ik nu jammer genoeg niet zo heel vaak meer”, schetst Beukers, die in die tijd

training kreeg van Jaco Oosterveen, Sipke Ausma en Ruud van Esveld. “We waren wel goed, maar ik weet nog dat ik versneld over ging naar de D1. Toen speelde ik met veel jongens die ouder dan me waren, dus ik was veel te veel bezig met opvallen en nam de trainingen niet altijd heel serieus. Een jaar later kwam ik weer bij de mij bekende jongens terecht en werd ik ineens aanvoerder gemaakt door Ruud van Esveld. Toen kwam bij mij het besef dat ik de leider van dit team was. Dat jaar ben ik de hele tijd heel serieus gaan trainen. Echt hard trainen. Ook de verschillende techniek oefeningen ben ik heel serieus gaan doen. Dat hielp, want door die trainingsinzet merkte ik dat ik met meer zelfvertrouwen kon gaan spelen. Ik was eerst nog bang om initiatief te nemen, maar als je het vertrouwen in jezelf hebt, dan ga je echt zoveel gemakkelijker voetballen. Bij

IJsselmeervogels speelde ik in het centrum, maar had ik altijd al heel veel drang naar voren. Dat zag men bij AZ ook en vandaar dat ik daar nu als moderne rechtsback wordt opgeleid. Dan kan ik lekker veel mee op komen.”

ATLETICO MADRID ÉN IJSELMEERVOGELS

Komend seizoen gaat Beukers in AZ Onder 17 aan de slag, met de 35-jarige Jan Sierksma als trainer. De trainer kwam over van Cambuur Onder 19 en dat betekent voor Beukers dat hij zich opnieuw moet gaan bewijzen. Toch wordt de Spakenburger door de Alkmaarse profclub gedwongen om te dromen. “Bij AZ heeft men de overtuiging dat je, om echt hard te kunnen trainen, een doel nodig hebt. Een echte droom. In mijn eerste jaar had ik IJsselmeervogels nog niet losgelaten en had ik in mijn hoofd om ooit voor IJsselmeervogels 1 te spelen, om bijvoorbeeld de derby te

kunnen spelen. Inmiddels ben ik meer gefocust om de absolute top te halen. Mijn favoriete club is Atletico Madrid en het is voor mij echt een droom om daarvoor te spelen. Bij AZ moesten we zodoende een carrièreplanning maken. Daarin heb ik opgeschreven dat ik eerst het eerste van AZ haal, dan naar Atletico ga en vervolgens op mijn 33e terugkeer bij IJsselmeervogels om de derby te spelen.”

Want IJsselmeervogels volgt Beukers, lid van een rood gezin en een rode familie, nog altijd. “Ik probeer altijd bij de thuiswedstrijden van IJsselmeervogels te zijn. Vaak ben ik dan wel een halfuurtje later, omdat ik zit met mijn eigen wedstrijden. Soms, als ik zelf geen wedstrijd heb, pak ik ook nog wel uitwedstrijden van het eerste elftal mee.” Zijn betrokkenheid wordt geschetst door zijn aanwezigheid bij de derby tussen rood en blauw. “Ik weet nog dat we een wedstrijd speelden in Rotterdam,

tegen Feyenoord, op de dag van de derby. Die wedstrijd zou om 14.00 uur afgelopen zijn. Ik had met mijn trainer besproken dat ik graag direct na afloop naar die wedstrijd wilde. De trainer gaf zijn goedkeuring, maar alleen als we zouden winnen. Dat deden we. We wonnen met 0-1 en direct na afloop ben ik van het veld gesprint, om te douchen en in de auto te springen. Uiteindelijk was ik twee minuten voor aanvang op het veld. Precies op tijd dus.”

Komend seizoen speelt Beukers weer tegen de top van zijn leeftijdsgenoten. In een competitie met onder meer Ajax, Feyenoord, PSV, FC Utrecht gaat hij zich weer van zijn beste kant laten zien. Wellicht dat we hem dan in de toekomst in het rode tenue zien. Of dat dan van AZ, Atletico Madrid óf IJsselmeervogels is, dat zal de toekomst uitwijzen. ●

Tekst: Stephan Nagel

